159

உ

சிவமயம்.

சோலைக்கவண்டம்பட்டி

உச்சினிமாகாளியம்மன்பேரில்

ஆசிரிய விருத்தம்.

இவை

மதுரைஜில்லா திருமங்கலம்தாலூகா

சோலைக்கவண்டம்பட்டி

மூ. ல. அழகிரிசாமிராஜா புத்திரர்

அ௰-வது பட்டாளம் அவுல்டார்

பெருமாள்சாமிராஜா

அவர்களாலியற்றி ஷ்டியாரால்

...ருதுபட்டி

...அச்சுக்கூடத்திற்

...சிற்று.

...3 அ௭-1.

925.38
N12
171352

உ

சோலைக்கவண்டன்பட்டி

உச்சினி மாகாளியம்மன் பேரில்

ஆசிரிய விருத்தம்.

——()——

அருந்தவ முனிவரெல்லா மன்பொடு மனதுகந்து
குருந்தளிர் மலர்கள்கொண்டு குஞ்சரத்தடிவணங்க
பெருமைசேர் மூலத்தில் பிறந்தருள்கிருபைதோன்
திருந்திய கணபதியின் சீரடி காப்புத்தானே. [றத்

அண்டபகிரண்டமெலாந் தானாகியவைகளுக்
காதார வுயிருமாகி
இரவுபகலந்திசந்தியாகி இருளாகி வெளியாகி
யின்பசுகந் தானேயாகி
அண்டர்புகளரியயனரனாகி யமரராகி
அருக்கனுடன் மதியுமாகி
செந்தமிழின் பொருளாகி செயலாகி சீருலவு
மறைநான்குந் தானாகி
மண்டலத் தடியவர்கள கோரியவடிவாகி
வஞ்சகர்க்குவெகு தூரமாகி
நல்லரவமணி மாலைபுனை யீசர்க்கு மங்கையாகி
நற்குணமிலாதடியோர்க்குத் தாயுமாகி
சண்டமாருதமொடு தரணியப்பு தேயுவாகாயமாகி
சலனமிலா தவளுமாகி
கந்தமலர் வாசம்நிறை சோலைநகர் மேவிவள
தேவியுச்சினி மாகாளியே.

கனிவான மனதோடு கைகூப்பி மெய்சோர்ந்து
நின்கழலடியை மனதிற்ருக்கி
ஆங்கார மூர்க்கத்தை யகலவிட் டோட்டியரு
மறையின் பொருடேர்ந்து
துணிவான மனதோடு சரிகையாதி யோகத்தை
சரிவர முடித்துப்பின்
சகலர்க்கு மினியோனாய் சாந்தனாகி
சமயாதீதத்தில் நின்ற
இனி வானமெஞ் ஞானவீட் டினைக்கோரி
மெலிவுற்ற யடியார்க்கு
வினை போகபிர ராத்தமினி யில்லைமெய்ச்
சோரூபி நீயென்ற
நனி பெருகும் நின்னருளை நவிலவெளிதோ
நாயேற் கருள்புரிகுவாய்
கந்தமலர் வாசம்நிறை சோலைநகர் மேவிவளர்
தேவியுச்சினி மாகாளியே. (2)

மணிமகுடம் புனைந்திலகு மஸ்தகத்தினழகு மங்க
சுந்தரிவிலாசவதனத்தினழகுப் (ளாகாரமொடு
வச்சிர மொடிநவ ரட்ணம் வைத்திழைத்தமைதோ
டணியுமிரு செவியழகும்
மணிமந்திர [illegible]கள்வேண்டு மடியார்க்கு வகைவ
யெடு[illegible]ரைக்கும்நின் வாயழகும் [கையா
வடுர்[illegible] கத்தா லமைத்த பதைக்க

ஆணிமுத் தாரங்கள் அழகுட னணிந்த
அன்னைநின் மார்பழகும்
அறுமுகர்க்கன்றுயமு தீய்ந்தநின் றனத்தழகு
மகிலமெலாம் புகள
ஆனவா தியெனைய நகாதுமுடி மீதுவைத்ததிரு
வடிவழகுங் கரணவருவாய்
கந்தமலர் வாசம்நிறை சோலைநகர் மேவிவளர்
தேவியுச்சினி மாகாளியே (3)

வேதாந்த முடிவான நாதாந்த வெள்ளமே
முத்திமுடிவான பொருளே
விண்ண வர்கள்துதி செயுமன்னை சிவகாமி
யகிலாண்ட வல்லிநீயே
வாதாடுஞ் சூரர்களை வதைத்திட வடிவேலுட்
னொருமைந்தனை யீன்றவல்லி
தானான தற்பறையே சங்கரியே சதாசிவி
சரசுபதிசகல புவனகாரணி
ஆதார முனைநினையா தலைந்தலைந் தோய்ந்தே
னம்பிகை யபிராமித்தாயே
ஆனாயிககாயம் பொய்யென்றறிந்துமுனை
யறியாதிருந்து கெட்டேன்
நாதாக்கள்போற்றநவ ரட்ணசிம்மாசனத்தில
நாரணிபூரணி நாதாந்தமுடிவே
கந்தம [torn] வாசம்நிறை சோலைநகர்மேவிவளர்
[torn] உச்சினிமாகாளியே.

வெட்டைசூளைமேக மிளுப்புசன்னிலிக்கம்
வெடித்தொழுதும் புண்கள்
வினையினால்வருங்குஷ்டம் பாண்டுபிளவை
யுடன் சோகைகாமாலை
கட்டிபௌத்திரங் கண்ணோய்காச்சல்
கணவாயுகுன்மம் கால்கைமெறிவு
மாராதயறையாப்பு மண்டைநோய்மாதர்க்
குறும்பெரும் பாடைமலடு
காட்டாதகுலைநோய் கொக்கிருமல்கோட்டிசெய்
புத்திமாராட்டம் வயிற்றிழிவு
பாதகர்கள்செய் யேவல்பில்லிசூனியாதி
யுள்ளநோயனைத்து முன் பேர்சொல்லி
தொட்டவுடன்விட் டகலக்ருபைசெய்வாய்
ஜெயராஜதேவர் முனிவர்போற்றும்
கந்தமலர்வாசப்பிறை சோலைநகர்மேவிவளர்
தேவி உச்சினிமாகாளியே. (5)

தெளிவானமனதோடு நின்பூசைசெய்திலேன்
செய்வாரோடினங்கி யிருந்திலேன்
மருளானசெய்கையால் அருள்ஞானமடைந்திலே
னின்னன்பர்க் கடிமையாகிலேன்
[illegible]பானசெய்கைகள் பற்றுதிருந்திலேன்
[illegible]ணுவலாதிகள் படித்தறிந்திலேன்
[illegible]ரமாதிக ளொருநாளுஞ்செய்திலே[illegible]
[illegible]ன்னுமமகிமைவல ராக்குறைத்தி[illegible]ன்

இளிவானமாதர்கள் நினைவதைவிட்டுநிற்
மலநிஷடை யோடிருந்திலேன்
நிற்குணாதீதயற்புதஞானமெய்ப்பொருளதின் நிலே
ஞானந்தத்திலொருநாளு மிருந்திலேன்
காளிகங்காளிகௌ மாரிசங்கரிகருணை
புரிந்தென்னை யாட்கொள்வாய்
கந்தமலர்வாசம்நிறை சோலைநகர்மேவிவளர்
தேவி உச்சினிமாகாளியே. (6)

ஓங்காரபீஜாக்ஷரமும்நீ யோதுமங்கடங்மங்கும்நீ
யுயிரெழுத் தெலலாம்நீ
பாவபுண்ணியங்கள் நீ பத்திநீமுத்திநீ
பகரறிய பொருளும்நீ
ஆங்காரக்காளிநீ யன்னைநீயப்பநீ
யானபொரு ளனைத்தும்நீ
வல்லசுரர்மாயைநீ வளம்பெரியவிண்ணவர்கள்
சத்துவ குணமும்நீ
வாங்மனோகோசரம்நீ வரையற்றதத்வமசியாதிநீ
சகலர்க்கும் தாயும்நீ
சாலோகசாமீப சாரூபசாயுச்சிய பதவிநீ
சரிகையுடன்கிறிகை யோகஞானமும் நீ
ரீங்காரநவகோண சக்கரத்தில்நின்றமும்வல்லிநீ
நினதடிமையென்னை கைவிடாதுகாா்
கந்தமலர்வாசம்நிறை சோலைநகர்மேவிவளர்
தேவி உச்சினிமாகாளியே. (7)

சரிகையுடன் கிரியையோக ஞானமென்றே
சாற்றுவர்பதம் நாங்காயவற்றில்
முதர்ச்சரிகைதனைப்பேசில் முனியாதமனதோடு
யாத்திரைகள் சென்றுநதிமுழ்கலென்பர்
பிரியாதகிறிகைதனில் தேவதாபூசையுடன் [ன்பர்
றிரிகாலயனுஷ்டான செய்கருமமனைத்துமெ
பதராதமனதோடுபகர்த்திடுவர்யோகமதைப்பாழா
குமீரிரண்டைபற்றி யிழுத்துள்ளடக்க லென்றே
அரிவானஞானமதி லகவிசாரத்தாலகுதிகுதெனப்
பிரித்தகுதோடகு தாய்க்கலந்து
போதமெனுநாதவெளிதானுகிபுலன்கரணங்களற்று
பேசாதநிலை யுற்றதென்பர்
குருவில்லாவித்தையில்லை கொழுனனிலாபுத்ரனில்லை
யெனவுலகம்பேசுவதா லுனைவேண்டினேன்
கந்தமலர்வாசம்நிறை சோலைநகர்மேவிவளர்
தேவி உச்சினிமாகாளியே. (8)

ஆதிநடுவென்பர்சில ரனாதிமுதலதீதமென்பர்
சிலரதுவல்லஅறிவே யவ்வுறுவென்பர்சிலர்
கூறுமறைநாங்கிலுள தென்பர்சிலர்
குறித்தவிட மென்பர்சிலபேர்
ஏதுமறியாததென்ப ரிருளென்பர்வெளியென்பர்
சிலரெங்கும் நிறைபொருளாயிலங்குமென்பர்
சிறுமனதோய்ந் தடங்கும்விடமென்றேசிலர்
செப்பியேவாதிப்பர் கண்டாய்

பாதிமதிதரித்தோ னிடப்பாகத்தமர்ந்து
பரவெளியில்நடனமிடும் பரமரூபி
பாரினிலிவ்வா றிருந்தால் பற்றறுப்பதெக்காலம்
பாலன்முகம் பார்த்திரங்காய்
நீதியொடுநினதருளை வாதியாதெனக்களித்து
வழிகாட்டிவாசியதை யென்வசமாக்கு
கந்தமலர்வாசம்நிறை சோலைநகர்மேவிவளர்
தேவி உச்சினிமாகாளியே. (9)

ஹறீஒமெனும்ரூபி யானந்தகல்யாணி
யகண்டசிவாநந்தியம் பீஜாக்ஷரி
அமுர்தநாதபிந்துகளாதீதமாகிஐயுங்கிலியுஞ்
சவ்வுமாகி யடியவர்களுக்கொரு
குருவாகிநிறையாகி யானந்தமயமாகி
நின்[illegible]ன்பர்க்கழியா வின்பமாகி
படிபுகளகெடி தலத்தில் பரமாகியங்கங்குகெடிதரு
தளிக்கும் கிறீடியாகி
விரிவாலமனதுடையோர்க்கு வெகுதூரமாகி
விளம்பும்ஸ்ரீரியும் ரீயுமாகி
வேதாந்தமுடிவான பொருளுமாகிமெய்யன்பர்
மௌனத்தில்விளங்கு மணிவிலக்குமாகி
நாரதாதிமுனிவர்புகழ் நாயகமேநானடிமை
நினைத்தபடி யருள்புரிவாய்
கந்தமலர்வாசம்நிறை சோலைநகர்மேவிவளர்
தேவி உச்சினிமாகாளியே. (10)

அ உச்சினிமாகாளியம்மன் பேரில்

பஞ்சகோசகுணத் திரயாதியால்
சமைந்தயிச் சரீரந்தன்னை
மந்தமானபுத்தியால் மாருபட்டுசா
ஞனெனத் திருந்துகெட்டு
கொஞ்சமேனும்நின்னருளு மென்னுருவுங்
குறியாத நாயேனை
பந்தபாசங்கள்நீங்க பகரறியகுருவாய்வந்து
நின்பாதத்தை முடிமேல்வைத்து
துஞ்சுமாயையால்வந்த தூலாதிநீயல்ல
சுயசொரூபியென வுரைத்து
மந்திரமாதியனுஷ்டான மார்க்கத்தை
வுரைத்துவழி காட்டிவைத்த
மஞ்சுலாவும் வயல்புடைசூழ்
மதுரைமாநக ரைச்சேர்ந்த
கந்தமலர்வாசம்நிறை சோலைநகர்மேவிவளர்
தேவி உச்சினிமாகாளியே. (11)

ஆதிநடுவில்லா தகண்டவெளிதனில்வாழு மன்
னேயிருதாட்கள்வாழி, வேதமொருநான்குடன் வி
திபுராணம்நூல் மெஞ்ஞானியிருபாதம்வாழி, நீதி
யொடுயெந்தனுக்கு நிஷடையின்குறிதந்த நிஜான
ந்தர்பாதம்வாழி, கோதிலாதின்னூலைப்படித்தோர்
கேட்டோர் புகழ்ஞானமுற்றிருப்பர்வாழிதானே

ஆசிரியவிருத்தம் முற்றிற்று.

171352

உச்சினிமாகாளி.